

Проголошено героїчність чеснот Слуги Божого Ісідоро Сорсано

21 грудня Святіший Отець Франциск затвердив оприлюднення Конгрегацією у справах Святих відповідні декрети про вісім справ процесу канонізації. Серед яких є декрет про героїчність чеснот Ісідоро Сорсано (1902-1943), інженера, який вступив до Opus Dei в 1930 році.

31.12.2016

Дізнавшись про постанову, проголошену Святим Престолом, монсеньйор Фернандо Окаріс, генеральний вікарій і вікарій ауксіліар Orus Dei, що займає керівну посаду в прелатурі після смерті монсеньйора Хав'єра Ечеваррії, прокоментував: «Це момент особливої радості та вдячності Папі Франциску, що приходить саме тоді, коли в прелатурі Orus Dei переживаємо скорботу через втрату нашого улюбленого прелата».

Він також зазначив: «Ісідоро Сорсано був прикладом працьовитості й духу служіння у професійній праці, взірцем соціальної справедливості, яка виявлялася в увазі та повазі до своїх колег, любові до Євхаристії,

великої віри в Бога та співчуття до
нужденних. В єдності з усіма
вірними та друзями прелатури й
багатьма відданими Ісідоро,
прошу Господа, щоб його приклад
послужив нам для зростання в
цих настільки важливих аспектах
християнського життя, щоб ми
були добрими дітьми Церкви».

В одному з інтерв'ю постулятор
канонізації монс. Хосе Луїс
Гутьєрес наголошує на чесноті
вірності Ісідоро й пропонує взяти
її за взірець для працівників.

Зазначає, що слава про святість
Ісідоро дуже поширена: надійшло
більш ніж 5000 повідомлень про
благодаті, отримані за
заступництвом Ісідоро, – і
заохочує скористатися цим новим
кроком на шляху до беатифікації,
щоб просити милості та чудеса у
Бога за посередництвом Ісідоро.

Біографічні відомості

Ісідоро Сорсано народився в Буенос-Айресі (Аргентина) 13 вересня 1902 року. Через три роки його сім'я переїхала в Іспанію і оселилася в Логроньйо. Під час шкільного навчання він подружився з Хосемарією Ескріва. У підлітковому віці Ісідоро посилив практику віри й шукав допомоги священика, який би скеровував його у християнському житті. Він здійснював справи милосердя і завжди був готовий допомогти іншим. Після отримання диплому інженера в Мадриді в 1927 році, працював за фахом спочатку в Кадісі. Пізніше в місті Малага був співробітником компанії Андалузької залізниці. Там він також викладав у Промисловому училищі. У цей час Ісідоро почав більш глибоко переживати духовний неспокій.

У 1930 році Хосемарія Ескріва – який на той час уже протягом

п'яти років був священиком –
пояснив йому послання Opus Dei:
шукати святості й робити
апостольство через виконання
професійної праці та
повсякденних обов'язків. Ісідоро
визнав, що це відповідає його
прагненням, і вирішив вступити
до Opus Dei. Зростав у
молитовному житті, прокидався
вдосвіда, щоб відвідати Месу й
прийняти причастя, допомагав у
справах милосердя. Він
відрізнявся почуттям
справедливості, духом служіння й
був відкритий для своїх підлеглих.

Під час Громадянської війни в
Іспанії надавав допомогу багатьом
людям, забезпечуючи їх
необхідним: їжею і духовною
підтримкою. Зміг підтримувати
зв'язок святого Хосемарії з іншими
членами Opus Dei. Виявив свою
любов до Євхаристії: не зважаючи
на заборони, він приносив

святому Хосемарії та іншим
священикам хліб та вино, щоб
вони могли таємно відслужити
Месу, зберігав святі дари, щоб
біженці могли причаститися, і
полегшував знайомим
відвідування євхаристійного
служіння. Щоб допомагати всім
людям, він користувався своїм
статусом іноземця, ледве
завіреному на підставі його
народження в Буенос-Айресі. Він
міг бути затриманим і
страченим у будь-який момент.

По завершенні війни Ісідоро
працював у Національній
компанії Західної залізниці. Крім
того, святий Хосемарія призначив
його адміністратором
апостольських ініціатив Opus Dei:
він виконував це доручення з
відданістю, смиренням і ніколи не
втрачав миру перед
економічними труднощами.
Ісідоро сумлінно розмірковував

над життям Христа, з синівською любов'ю звертався до Пресвятої Діви Марії, виявляв свою любов до Бога у служінні іншим та в опікуванні малими речами.

На початку 1943 року Ісідоро діагностували злоякісний лімфогрануломатоз. Він прийняв важку хворобу з мужністю та повнотою довіри до Божої волі. Помер зі славою святого 15 липня цього ж року у віці 40 років і був похований на кладовищі Альмудени. У 2009 році його тіло було перевезене до парафії Святого Альберта Великого в Мадриді, де знаходиться й зараз.

Процес канонізації

Процес вивчення інформації про Ісідоро Сорсано тривав у Мадриді, з 1948 по 1961 рік. Загалом було опитано 71 свідка, серед яких був і святий Хосемарія Ескріва. Пізніше за наказом Павла VI і святого

Йоанна Павла II правила процесу канонізації було реформовано. Як наслідок, між 1993 і 1994 роками було проведено додатковий процес. Конгрегація у справах канонізації Святих затвердила дієвість обох процесів, інформативного і додаткового, в 1994 році.

25 березня 2006 року в цьому дікастеріо було представлено *Positio* про життя і чесноти раба Божого. 17 листопада 2015 року спеціальний конгрес теологів-консультантів дав позитивну відповідь щодо героїчності чеснот Ісідоро Сорсано. 13 грудня 2016 року звичайна сесія кардиналів та єпископів ухвалила це рішення.

В середу 21 грудня 2016 року Папа Франциск отримав від кардинала Анжело Амато, префекта Конгрегації у справах канонізації Святих, докладний виклад

процесу канонізації, затвердив
рішення Конгрегації та
уповноважив оприлюднити
декрет, згідно якого було
проголошено героїчність чеснот
Слуги Божого Ісідоро Сорсано.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/isidoro-
sorsano-progolosili-prepodobnim-2/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/isidoro-sorsano-progolosili-prepodobnim-2/)
(06.08.2025)